

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 14-3313

39

מס' מח': 39

שנת: תשע"ד סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1

קורס: 99 204 01 משפט חוקתי

המחברת נבדקה בעמ':

92

הציון:

חתימת המרצה:

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

- 9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
- 10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
- 11. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעת.
- 12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
- 13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

בה/א/ה!

- 1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
- 2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציו האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב בידי אסור.
- 3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
- 4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
- 5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבכנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
- 6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
- 7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבכנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
- 8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

שנה"ל 3702 סמסטר ב' מועד א'

מס' קורס 99-204-01

מחלקה 16021 תאריך 16.7.2014

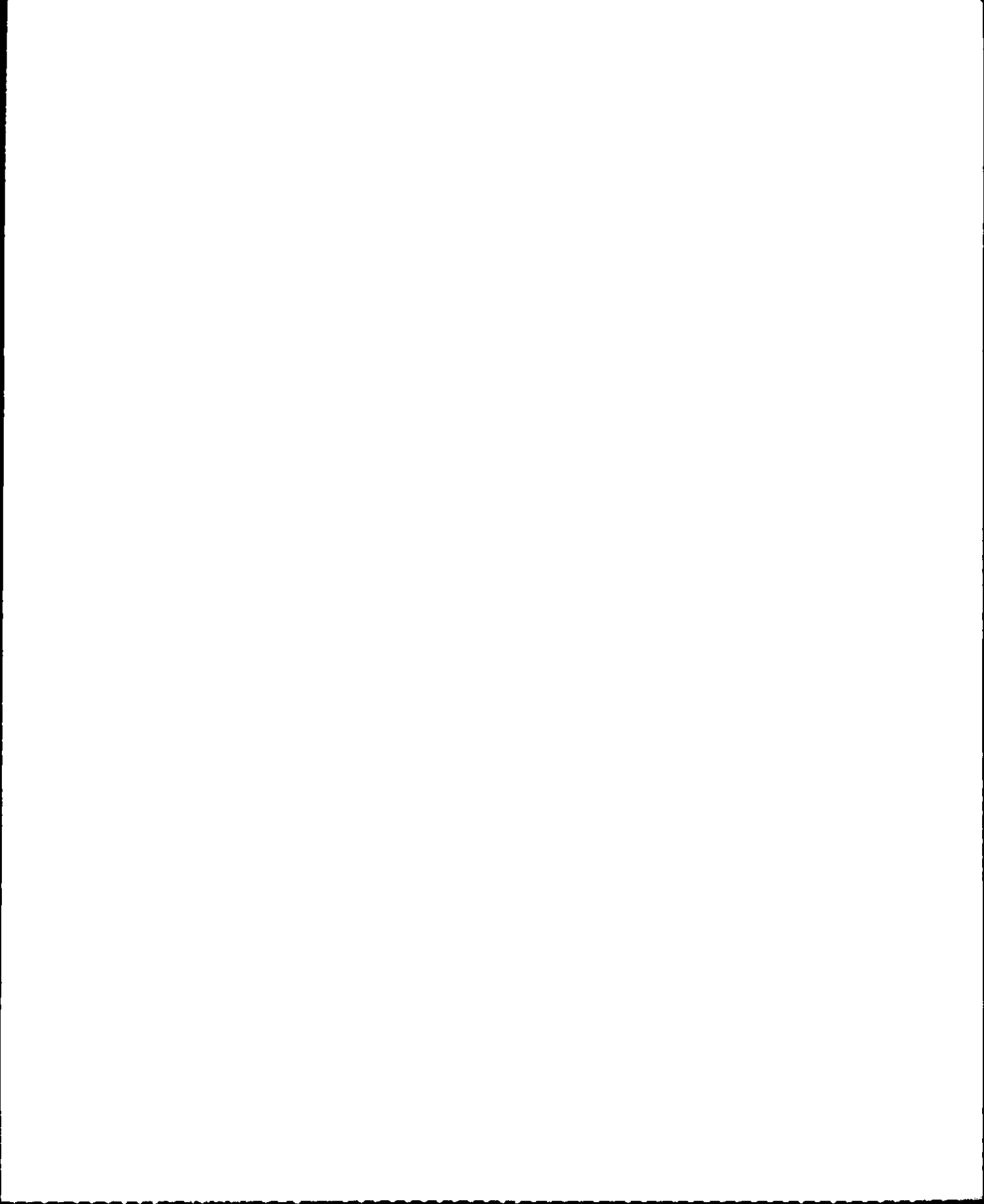
המרצה ד"ר אילן סימן א"ב

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

שאלה 1: עיוני סף: (א) כמה עמדות: בבוא אלני ובעלז לזין עקב כי ביהושע יפתח דלתא דא בפני נוי
 שאינו על אינטרס אישי, ממש, ניישי, ואם הלנין המולאח במחירה עשו אפי ציבוי ממש ועל ניעה ישירה
 מקדומו של שאר החוק, ואכיר מקומה חוקיים. ואתקן פתום בפלוליה הנקח הציבוי. והערה שאנני בהחל עונה א
 עקונו אלו והיא נעלה אקומה חוקיים, ואפין החוק והלא אפי ציבוי. להזכיר כי קיים תרוכ והוא בלידה
לקיים נפל ישיב מהפעולה האסורה, והוא לצמא אינו פונה בעקש סד לביהושע. בלתי, עין אורי שינס
 2 חבני נספ ספציים הנפלטים מהחוק ואלך לכאורה עין אורי שמקיים החריג. אך אם לחייג זה יש תרוכ במידה
 והסודיה בלא חשיבות חוקית מן המלה והאשורה, ומתפרש לעכר צמחוקה הפסולה, וקשורה בקדמנה איסורא של
 והמסר הדמורטי בעיקרו, ואצטיוג דאם. במקרה אלו סאן צח כי עתידה בהחל נעלה צרופים אלו וקשורה
 איסוריה הדמורטיה ואצטיוג דאם ואלך פכאד כי הנקח נעלה אמירה. (ב) בפוליה בעלז הנקטן הלידי והלך איבוד
 הנאמרים טאלה כי ביהושע י"ה לא אצון החוק לפני שהוא "אשכנזי כבוד". צח עכר לביהושע מיד אחר פירוש
 החוק ואכאורה עין אורי שיש אחר. כניא, בעלז גזרי הנקטן קיים דא השיקול של הדין תפיה לכדינה, אשר עין
 אפיה אפסול העמדה. אפיכ, הנדניה תמה אצטון שיש להמתין למ הדין במעמדה נעצ החוק ואינו מיי יוליד יום.
 חד? צח יאמר כי לדידי העוקבה היבוסיה והיה עתה כדו ויש אולי אל דיש הפוליה וכן שמוכר במדינה אקסיה
 שמחיה דא ביהושע אהלדכ במידיה (ריבין, איגוד הנאמרים). (ג) שפואר: הוא נאוי פקנשא ודון בעלז? יש אצטור כי
 שפואר אינו ענין של סמטה אלא של שיקול דבר בפוליה חין החוק בין שפואר עכמדינה - דרס
 כי הלב שפואר עכמדינה - "מאזאם האיל" נשכ" וכו אין אפיה בה המשפט אף עקס אמרה (א) לדבר המורכב: אישה
 זו לא מחוייבת למעטות. לדין שפואר עכמדינה - שואים הואו לא אצטובק שיעצ אל פי המשפט, כהני המשפט.
 בענין, לא מהלונה בליי שפואר - ביה המשפט במקומם כהני בהן חוקיותא של חוק של הכנסה.
 צח, בלתינה, "מקור" אף חוקיותא של החוק בשני הישורים שלונים: האחד צכק פאזרה במחוי הנכסה והשני
צכק פאזרה בענינה אדם שנפללו - אולם אכרס בהמשק (ביניהם שיוון). קפאל מכר השאלון המקור הכנסה אלה
 שאוף הקשר בין שניון בעמיוה גמור חוי: הכנסה אכן שיוון ממה חוי: כבוד האדם לחיה. יש אצטין כי חוק היסוד של
 כבוד האדם מאפשרים סידה עק אמירה בתנאי פסקר והעבודה (ע 8), ואילו במחוי הכנסה נדוה רוב מיוחד של א (ע 4).
 ותפתח של אישה אפסוליה: (1) אם הפעולה בשיוון במחילה, דא דא יש מרכיב של פעולה ככבוד האדם ← הפסדי
אבר אל הפלו ואכן מספק דא ליוחס. (2) לתי ההולאח יחולו האופן לצבר. (3) צככ של חלופיה - צצין כי
לדבר המורכב המקור כך במחתי פסקר המקרה לא עולה בקנה אחד לפי האחר במחוי הכנסה!
 למח נאמיר לפי פאזרה במחוי הכנסה. אם כן צח ואל אצטון כי חד? יש כן בעדה בעיקרון עכו והחילת

הערות המרצה

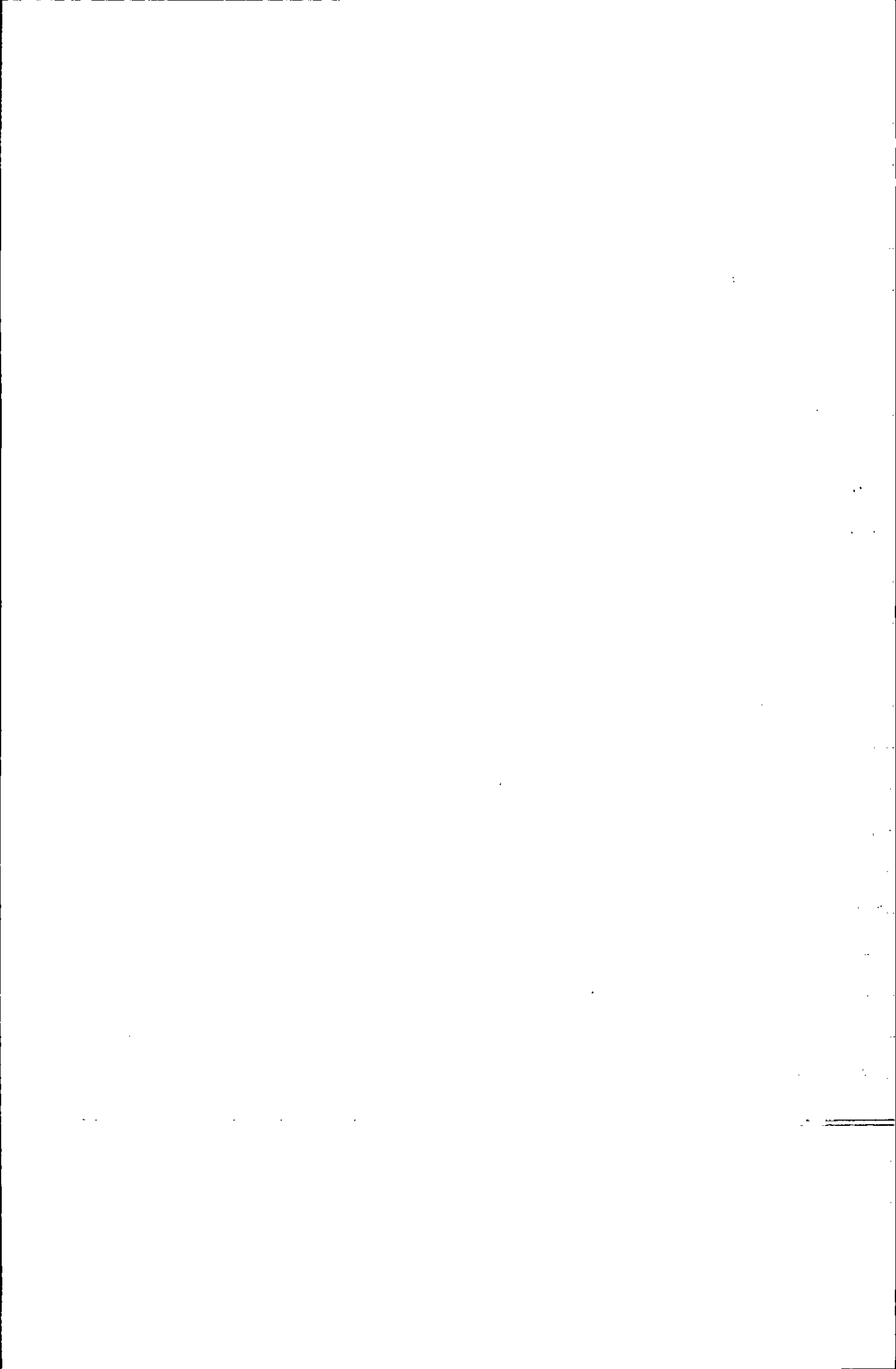
אכנס ציבור ליהודי שאלו לפי 4 המסות - לפי כנגדן ישויות חזקו על הפטר אחרון והן אביבתי
 צמ יסדן כי יש כיון פזילה משמעותי ביותר - לאדם אהיבתי - שהיא פטר בסיסי מחסבה נאלד
 במחוקקיה, מה גם שצמ יומלי כי החוק נולד לפיכך בעיקר ב-2 ח"כ ספציפיים למאמנים על יוצם
 החוק, אילן (מפני אה החוק הפצפי שהלפיו בסטל אונטי). נמן עלה הוא הפזילה לעסקה כפין? יש אצור
 שיש הכתרה של הרשם לפיכך מחוקי יסוד (משוריינים) אך היא צריכה לעמוד בא - נכונה. כמלי אלו
 אולמם הונחל כי הורה התינים כפי לפיכך הם 4 צינן אלו עם קריאה אולטי - (דוגמיות של כיק), אך
 מחוק שני, וכיום לפי 4 אלו: הנסמך דרום רוב חוק ב-3 קריאה אלו החלטה. בלתינו מציינן כי
 החוק אחר כחכמה נחוג של 70 ח"כ בל שאלו הקראו - וכן אין נפקא מינה שהחוק עבר ברוב
 של 7 מול 0 בקריאה השנייה. בנוסף, צמ יסדן לפיכך ואילו לשינוי של 6 אלו: הרשם -
 הרשם אהיבתי. נציין כי נמן המצביח לעסקה ההכרזה בין שינוי אין פזילה כמלי. צמ יסדן כי חוק כמלי
 צמ הנידון ("אורי הנידון"), יש בו כפי לשינוי א - 6 לחוק היסוד, מכיוון שהיא משנה למעלה - אה הניסח
 ואלו היכולה של אדם (אכרה) אהיבתי אכרה. לפי חוק היסוד נסיק שיהיה כן 21 שנה אלו עליה. זאת התנאים המפורטים
 בסעיף, אך החוק החל למדוד למדש אה הפטר אהיבתי ואלו הפטר וכן, אצד צמ, מדובר אלו בשינוי.
 אם ביה"ט יאלי כי מדובר אה בשינוי אז ישנה דרישה שהשינוי יעשה ע"י חוק יסוד (תפיסה טרמטיבית -
 לצינן אלו על פני חוק קודם כפי שבא לידי ביטוי בכנין המצביח). בלתינו, אין לעיזה בתנאי צמ כי לא מדובר על חוק
 יסוד! אם ביה"ט יחליט כי מדובר בפזילה אז ישנה לעיזה בתנאים ואין צורך בחוק יסוד כפי לפיכך.
 מישור שני: נמן עלה אה חוקו של החוק לפי הפזילה הכפולה היסוד שפזילו - נעשה על-אפי "תורת שלש
 רגלים" (שאלו הפזילה, למחני פסיקה ההפזילה, שאלו היסוד) | הכפולה האולטימטיבית שפזילו לחוק: כבוד האדם,
 שיוויון, אוטונומיה, חופש העיסוק, הכפולה אדם אה, הפטר אהיבתי. כל הכפולה האלו (קיימות אוכלו בסיקה. האם לשינוי?
 הכפולה אכפולה למחנה כמלי נכד האדם (ע 2) הכפולה לחופש העיסוק למחנה כמלי חופש העיסוק (ע 3), הפטר אהיבתי
 למחנה כמלי הכפולה (ע 6), הכפולה האולטימטיבית (הוכחה בפסיקה כחלק מהפטר החוקית - אכפולה (דלקה, התעלה לאיטו
 היסוד). אלו חייב הכפולה לשם אה והפטר לשינויו נמן אה הישור המרפזילה אצד היעלה אצד אולמ מכבוד
 האדם: 1) היעלה רוב מבטחה: כבוד האדם אינו אצד של כפולה יש אצד רק הכפולה שמפזילה המפורש בחוק
 היסוד. 2) לפי היעלה זו אלו אה הכפולה אינה מפזילה אצד זו לא כפולה אצד היעלה בפסיקה.
 3) היעלה דורכר האלים מור - מ"מן ההפזילה": נמן אכפולה האכפולה (הכפולה אכפולה) הפזילה כמלי מנייה חוק אה
הפזילה מנייה רוב הפזילה. לשינוי סמן אה על אלו שפזילה (כפולה) לשם האה אלו הפזילה בשינויו

5

10

5

הערות המרצה

בדקבואה החוק המיוחד לכך: השפלה, מהרמס שבחור טענה דגש אל הפליה ארעה אל וקל קבוצת וכן
 ודגור זאל מתקיים. (אצין טיבמשה נויסר האצה אפיזודה קשמ אב נעור זי מעט חלשה אך אשוק איתייחסי אזיה).
 3) זישה ברק בבלית התעלה זיטה השאון נ הכפית - עיקר אצין בעוד האדם נבויא שפשויה קקשר אל"ן הדור
 אכבוד האדם, ארבות כבוד ^{הרחב} למקן של אוטנטליה של הוצון הרטוי, חופש בחירה ופדוליה. זישה זו די חתקה והפכה
 אצורה ומקובלת בפסיקה - נראה שפיה עמל אצין א - ש נפשו זשמו האוב של האדם שלוליה אהיפול וכן זם
 ביחס אשיוויון, שכן במקרה דין הוא ליה קפורה בחופש הבחירה וביטול - אהיבחי - כיוון באוטנטליה וכן בעבוד.
 4) הישה למרחיקה ביותר - א כבויא האדם באולא בעבוד אכבוד. זישה זו זאל ככרה ^{אמיתי} בפסיקה. אפיה עמל
 אצין אה 2 הצבואה. אצלת המענה: ביקר מלחה זישה זו חן בזישק סי אפסד אקרא זישעה
 והמרחיקה - "זישה בינים". אלענין בעל אשיוויון יש ארציה זם אה - זשה מלחה באצלה אכבול האצלה בוי
 הוא יוצר החתקה בין העשס החוקי והמקרי (והוא אודן כי רב הפליה אל ביסי קבוצתי של קבוצה משדולה
 בתשס פזורה בשיוויון מלחה החוקי. בלענין מקובי כובליה שלו א ביסי קבוצתי ואל בודי הליאה הקלאסיו
 שלמכניכ מלי (זעלמין, אומ) וכן די בחור שהעבא אשיוויון לא יתכנס כן, זידי א זמי, תמל בעוד האדם
היקר הצבואה: כיום הדישה החלחה בפסיקה וזאל זישע של ברק הבאה זיה ביאי בבלית אדואה, ביחש קב
 מאז מקל השלד העשן ונהי אהיז שיש זעה, ושהיא חוקי, וחת פשויה חקה אהיקר בעל אזי זאל עיק
 ה"עבודה" והיתוח ארוב אלכ פיסוק ההגבלה. [המבחנים. הספציפיים של היקרי בעבא אכבוד, שיוויון, עיסוק אצין בסאלה
 הפזורה בני שאל איהם בקולא]. * האם העבול נפזלה? החוק המוצע קובל כי ליי שהורעל, בפסיק דין
 סבי, בעבירת הערדה או שחוד ועדון אצונס למאסי בעולא זאל יוא אהיבחי אכנס - אפיק, יש כיון כאלה
 פזורה בעבול אל אצמ (אזי) אהיבחי (אס חיי הערטה). בענין עיקר אצונ כי יש פזורה באוטנטליה של אכבה
 כי הוא מקבל ביטול של אקרא באויה חיון כפי שיכר ואני יטל אהחיל אהמנוד אהיבחי אכנס.
 פזורה בשם אוב - (באמי אצנה אולי איתיה חתקה), אך עיקר אצונ שחוק זכ, אולי מונע מאדם למעז א -
 האשורה אהיבחי אכנס. בזאל אקרו, בעדמ יוצר אליו סאימה שלייה - אכנס "מקאל" אול
 בעבויין אככ פועל בשמו האוב. אלענין הפזורה בעבול האדם היתפחה זישור שוניה אלענין פשויה
 העמל אכן נחמן זה הפזורה אפי א אהח מהין. כבוד האדם במבחן של ביצוי השפלה - (בלית קאל). אפי
 פיוש זכ פזורה בעבול הוול א מעשה הליכיל אדם זידי ביטון א ארעה או מקוב (שפלה) השולט חסין שטוב
 מן הורכה הילוחי זה המושג "כבוד הביטול" - בלענין אפי ביטון האם יש אומי שהפזורה בעבול האדם
 אפי חוק זכ הפזורה אלתה וזאלה כפזרים אפי פישורה זו.

הערות המרצה

1

ב) באיזה האדם במסכת אלו האמצעי (במאמר הקאנסיאני) - נידון בפסוק "קאפי בלתיקח" (שימוש

האדם האמצעי אישית מסרה אותו הוא פסול. בלתיקח, איילון הסביב כי הדבק האוכה ביותר, ואולי האחתה, אסקים את האמן הציבורי. הוא אחיזק חזק שיבדיר אטלים שמשתקים אלו וכוונתו כחברי כנסת. לית אלא ואלא כי יש שימוש באין האדם (אנחה) לבטלה או להתמאצצ א"י י"ח, וזאת כדי להשיג מסרה אסקים אמן הציבורי ולכן יש טוה פזיטה כבוד המין הקאנסיאני. (א) כבוד האדם כפזיטה באאנטימליה: היטיה החלחה כיום. אפי קפוסה זו כבוד האדם טאז זה. טאז א האדם זמש אאאייטאל לטאייטאל וצפנוה לבאי שיטלו אלא

בעק. מדבק אה א הויכטים המרעיים א התיים טוה למי א חוויה, כמיה אהאין וכו... אפי זישה זו כהחל נימך אולת שהחוק בוקל בעלז האדם אבאאנטימליה א (א הויכטה) אבחר האם הוא רוצה להתמאצצ ולהיבחר ארעם אנה ארעום בלדמ אאחווה חיי"ן. (לעצן בפסוק בלתיקח). הפזיטה בשינוון: ביטול התפתחה היטיה א שינוון

למחוי אק צייק אפזכ כי טאז השלן אינו רלוונטי למדובר בהפליה אסורה. כמו כן אין זה משני אם ההפליה ישיבה או מנבאה. בלתיקח טמ אסון אכאנה שלמקיים שלן רלוונטי כי רק מוצמדים שהופסל בהלכזה או שומד אמתו למאנשים שמעול להם אה האפשה אהיבחר ארעם, אק כלאכן שיעין אולת ^{הא"י"ח} שפזו אינו שוכ אונת שפזלו יש אעט הפזיטה והפליה

5

אייטק: היקף הוצר אעסוק בוישה כאלוה בפסיקה כרחבה מאוד. בפזיטה קחם אלו כי מדובר במקור פניטיה שאפשה אהתפוס למען אק אינתייב אהיל היחיד. בפזיטה טאז נידון חופש העיסוק כחופש התחווה טאז זמ כאשי יש פזיטה התחווה - צי יישיב בפזיטה העיסוק. אעט"ן חשבה מאוד

ד) נכחונה (במחם אדומה) בין שלוח עסוק ומיעט כעסה אבין והזמ אאוסן המימוש. בלתיקח מדובר באולפזיה הכאולונה כי שואים בלדמ למאצמס אה האפשה או להתמאצצ ולהיבחר כח"מ אעסוק במקצוע זה. אהא שזונה הפזיטה חזקה נדיוש דנישו קפזינה ימ בפסיקה ההפליה

3

לצ"ן כי נטא הוזהר בשלכ צה הניין א הפזיטה הוא אע הלמד והצדה החלחה שלמיה בתטי פסיקה הוזהר. היא טא הוכחה אה המצורה פסקה בהפליה: צ צ"ן כי אפי כמיה בלתיקח מניוה הוכי בפסיקה שנימך אמתן אפי פסיקה ההפליה שיטתה - בחווי חופש העיסוק זה כ"ס 4 וכבוד כ"ס 8

ה) הפזיטה תהיה בחוק או אפי חוק, מכנה הסמכה למורה. במקרה דמ אין חולק כי הפזיטה נעשה בפזק. והמצדה הלכה יוצרה גיאוגרפיה - שהדיישה כ"חוק קטול זמ כנישה היכנה - אהויק חקיקה חלוי טאזי פזזלם כפנוה. (2) הפזיטה חלמה אה לכ"ס ל"ה: עכ"פ המצורה

1

הם יהודים דלתיקח"ו - ליתן אטולת אעטן כי פזיטה כה זינה באפשה אהיבחר אינה חלמה

הערות המרצה

1 עכט מדינה דמוקראטי. נצ"ן כי בעולם היה המשפט מחולק או כל חוק בל רכיב זה ארצה אינו
שמתו מתקיים. 3) לעד ערבי - האוויר - מטרה ראוייה לפי ערכי מ"ו או מטרה ראוייה לקדם צבאו
אזכר או אנשים מטרה חקיקה או ציבורית חשובה. נצ"ן כי פאסי יש 2 תלויה בנזקים מהי
הקדמתו לסייג שבין. יש להבין כי כל שהצטרף הונו חקיקה והפאסל זה למעלות ילד צדוק
אינסיס ציבורי חזק יותר בני שיהווה תכלה - ראוייה אינן הסכימי להתלויה א' החוק היא ארבעה
זה אנה המידה א' תה"כ וכן להפיק את אמון הציבור בקנין ובחוקיה. יש סאלנים להתלויה
האמיתית א' החוק הונו אהמקם בחוק בני אהיפסכ לניז ה"כ סביב פייס (מפכה אהתלויה - הנסתימלעזואל).
בית המשפט יצטק אהמילט מהי התלויה הדומיננטית - אכאווה נילגה כי היצירה אמון הצידי כנסה
וכן אהנה הליאה א' החקיקים זה היא תלויה ראוייה. 4) מציגות - צ' להבחי משני מצדדים.

1) היתולמה - יש אמון האם האמצעי שלפתי מתאווה אהתלויה (מטרה) - אכאווה נילגה שכן יק"ם יק"ם ופעילי
ה. אהצלו שפיזולו בחוקה - מנין מלוו האמצעים שיכולים אהזיש אה - המטרה יש אהחנה אה האמצעי
2) שפיזולו בחוקה. יש כהן איסור אהלי אלא חרשים וכן נילגה שהחוק לא עוזב להבחין זה
למך אהצול אה החוקים הקיימים כיום ה"כ אהתלויה בחוקי הניסוח.

1) מידתיות בחוק הניז - בחוק תעלה מלו נעק. יש כהן פאסל חלונה בצבאו
אזכר הסיסיון אהמלה התלויה א' קידום אינסיסיס שצול. יש אהצול כהן אינן.
2) כהתניע יש פהיולה בוינה א' צבאו - מכנה - (אפי הכהה גיש) ואכן הוצמח הונו צדוק
'אנה יש אהתין השני החוקי - לחייון שניהן אהמקם בשני חוקי בלתי תלויה
אזכר נילגה אהכי כי אין בחוק זה מידתיות.

1) שאלה הטלד: (הליך האזהרה אצטווה האמ"ם). התפתחה עם הלם דוקטרינה ובאלה היחסים. אה
המשפט כיום יש אמון רחב א' סלדים בהם יכל אהתלויה. אלו אהתלויה כיתה
א' אי החוקיות (זה כנה אהמלה) וכן בתסיבה הלתין - מה מנייה הנצ"ן שייצג כהצאה אהכאל.
2) אהמלה דלה הפהיולג בחוק זה הונו כה קשה וכה לא מנייה - נק של בי המשפט
אהכניע אל כאלו המהמלה א' החוק. יש אהתין א' דוקטרינה "השליח הכהה ובאלה"
אפי מתקד אהתק הלהרבה הפכה אהמנינוסיות בלו - אפי מתקד אהתלויה אה האל.
אחנה אה היישוב א' החוק אהת אהת אהת אה היישוב.

נהם: אהכניע ט אה דמיון ת"ע מנייה והמדינה "אפס פייגין אהתנין השותף אהתלויה דלדל"

הערות המוצה

שאולה 2: ראשית נציין את לתיין ההוספת שאלות היסוד.
 כואלי חוק תקף כבר 7 שנים ואף התקיימו בחילה וכן נכתו ובהי כנס
 אפיו ומק הסתמכה לעיו, קשי אלה כי היה המשפט יבני כי החוק בא ו^{מקטל}.
 אריה פייזיס הסתמך על החוק ואלו היינו בטאמ אכל אולו עליו. (במיוחד אחרים לפני בחינה).
 בנוסף נפתר בסדר 6 חוק יסוד הכנסה, בו מצויינים התטאים שבהם
 אלצה רשאי להיקתר. אם ניקח בחשבון שמה אנדי נפסל לפני 6 שנים מאהיל
 בשיטה לפתור אכסה אזי ^{חסי החוק (החדש)} שהוא כניאוי הורשע בפסס מפי בלתי הרצה/ שנה
 והוא נידון למאסר מואסי. נציין שגם אלו קשי לחוק החדש יש לבחון האם הוא הורשע
 "בפסק דין סופי", אקרה מאסר השואה אל 3 ^{חודשים} ~~שנים~~. אם כן, אז לא גרמנוז או
 (ויצול להיכחך אפי חוק יסוד הרנסה) (6) על אוד לא לבדו 7 שנים (בתקנה)
 שאנו אל ~~אין~~ או יור ~~אל~~ ~~החוק~~ ~~החדש~~ ~~המרכזי~~ ~~קבל~~ שאין עם לביתו משמ קאון.

כמו כן צגוי הנורה ^{החוק} משו אנדווי כחוק וצבוק ערונה שהוא צומד בעליוה הסל
 וכן להיחולו את הפעולה בעבויה.

גלה השואה מרצ חייב ל כק היכה עד שאתי?

5

~~כמו כן ברור שהחוק כבר עבר לא יהיה צורך לדון~~

נציין כי בחוק יסוד חופש הליסוק אין שמייה צינים ואילו בחוק יסוד כבוד
 (האדם יש. (אנטיגו)

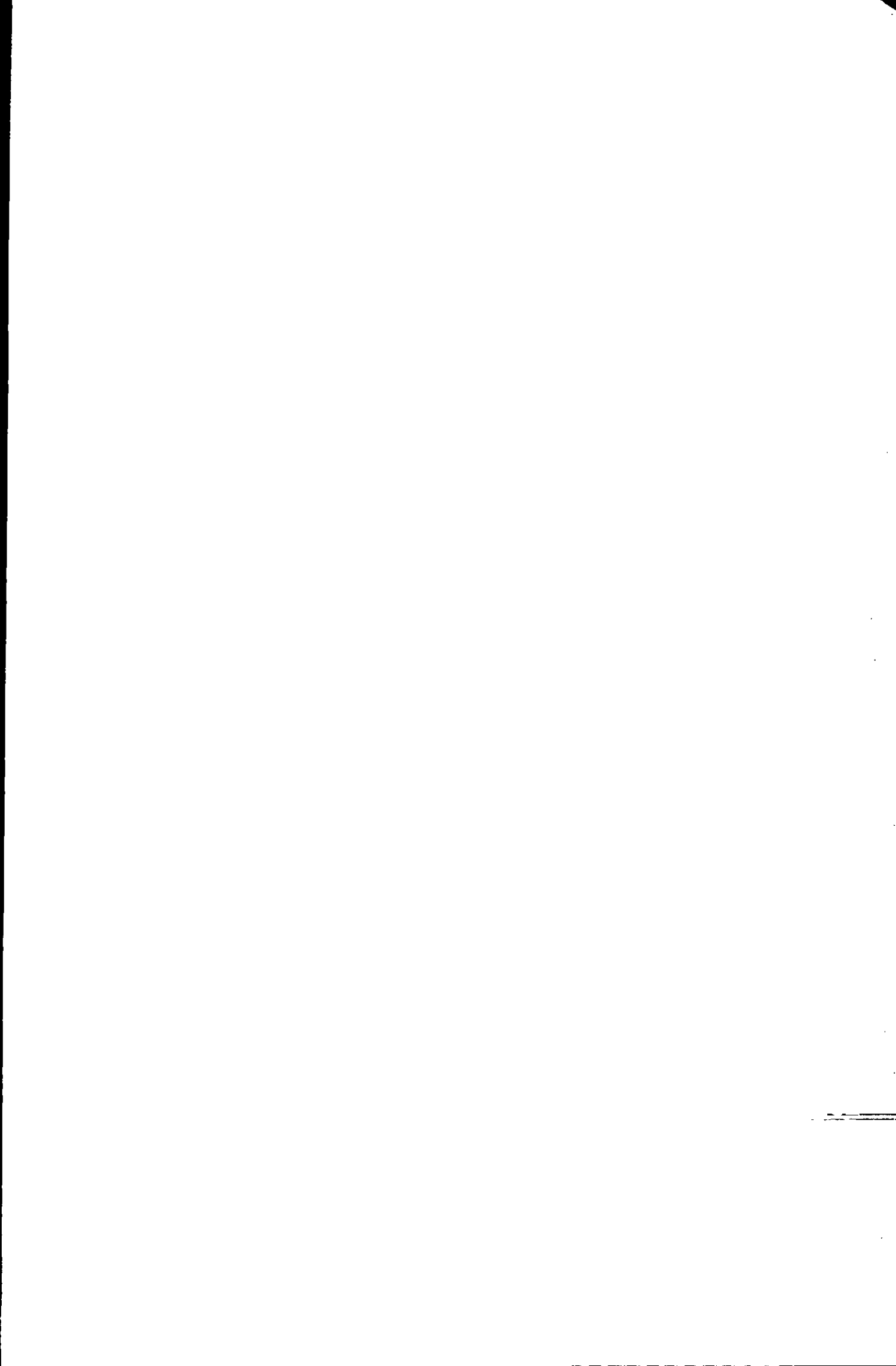
* נותי זי כ- א דק בלבד לענה אל שאולה 2 ולכן היא קצינה ולא מיצה - אבקש
 התחשבוה כמה שניתן.

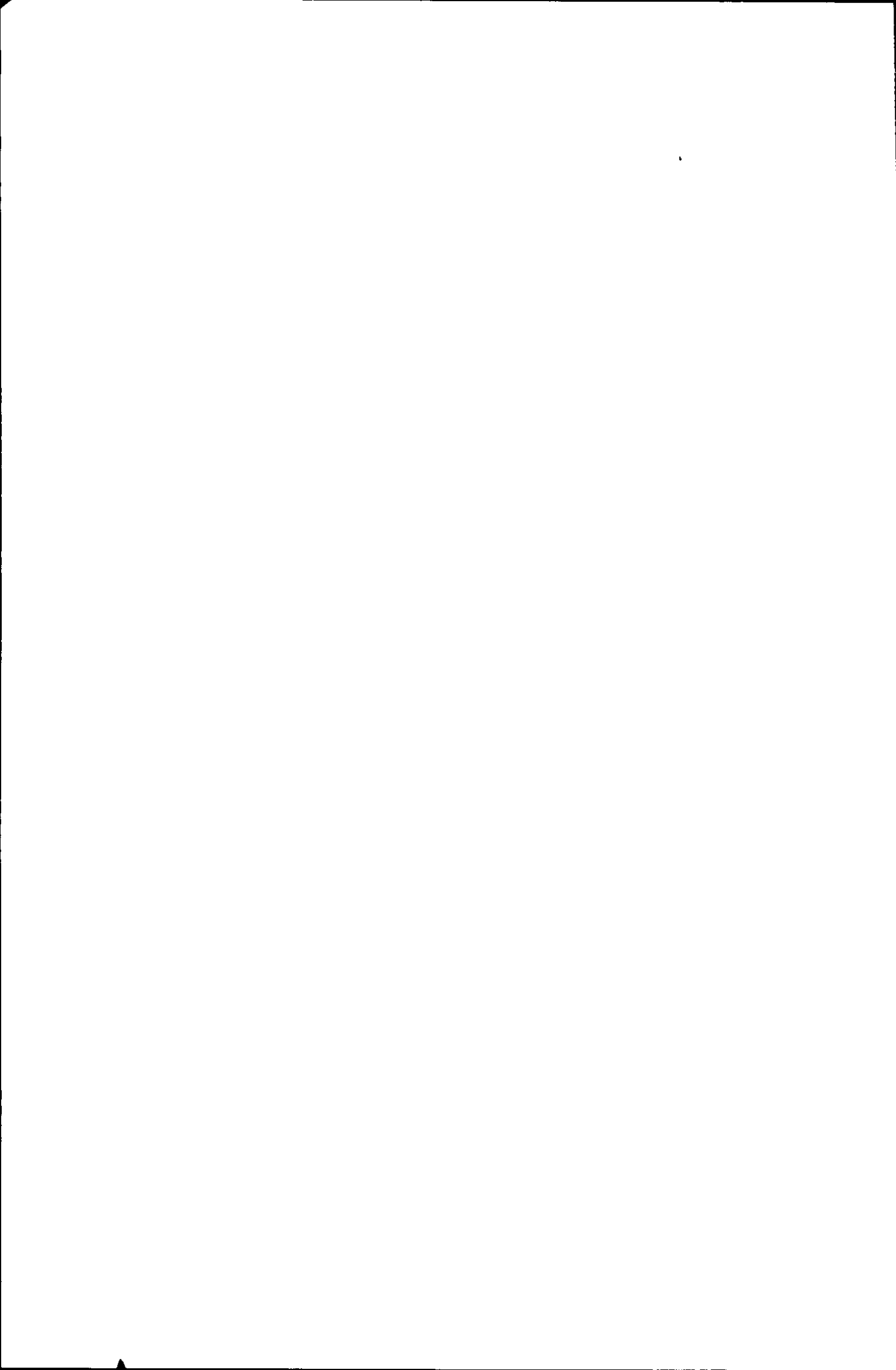
92

הערות המרצה

פרינט בע"מ

טל. 03-5604070